

Fremskridtspartiet bestrider, at den herskende klasse i grundlovens § 73 kan finde en for lovgivningsmagten uoverstigelig barriere, så de herigennem kan sikre sig særpensionsfordele fremfor den øvrige befolkning. De tjenestemandsforsøg, der har været gjort for at bygge sådan en barriere, står i skingrende modstrid med den negligering, dommere og andre tjenestemænd siden 1849 undtagelsesfrit har foretaget, hver gang andre befolkningsgrupper har forsøgt at ty til grundlovens ejendomsretsbeskyttelse over for lovgivningsmagten.

Når § 27 særligt taler om, at pensionsforhold skal ordnes ved lov, og alene som undtagelse henviser til § 64, må enhver uholdt jurist fastslå modsætningsvis, at så indeholder grundloven ikke flere bindende regler for lovgivningsmagten på dette område.

§ 27 tvinger folketinget til at sørge for, at der er lovregler om pensionering af tjenestemænd, men det nærmere indehold heraf afgøres suverænt af lovgivningsmagten.

Fremskridtspartiets holdning er, at tidligere tjenestemænd skal have præcis de samme skatteyderbetalte pensionsbeløb som andre medborgere. Bevillingerne på finansloven for 1980 vil imidlertid blive præget af overgangsregler. Så længe de gælder, er det af pædagogiske grunde rigtigst at opretholde en særskilt finanslovparagraf om pensionsvæsenet, således at skatteyderne år for år kan se, hvor store særpensionsbeløb de stadig skal udrede.

Overgangsreglernes udformning skal ske som anført i FREMSKRIDT 1976-10, pag. 15-16. Pensionsudgiftsbeskæringen for den enkelte opvejes stort set af skattelettelserne og folkepensionsforhøjelsen, jfr. ændringsforslag ad §§ 1.01.44.01. og 15.03.31.51.01.

For så vidt angår særpensionsfordele for overenskomstansatte inden for staten henvises til særskilt ændringsforslag herom under § 23. Finansministeriet.

Hvad kommunernes og amternes tjenestemandspensioner angår, findes det rigtigst at lade staten overtage udgifterne, idet der ikke i afviklingsperioden er nogen rimelighed i at forskelsbehandle skatteyderne i de forskellige kommuner og amter alt efter, om deres tjenestemandspensionister skulle være mere eller mindre sejlivede.

Til nr. 2231

Der sker en ophævelse af lovgivningen om byplaner, byggelovens planregler, landsregionsplanlægning, by- og landzoner, sommerhuse, camping, lov om varmforsyning m. v. og erhvervelse af fast ejendom til fritidsformål. Råstoflovgivningen samt natur- og bygningsfredningsreglerne lettes betydeligt – der er allerede fredet, hvad der skal fredes i Danmark i dette årtusinde. Tilbage under ministeriet bliver genbrugs- og levnedsmiddelområdet samt forureningsbekæmpelsen. På dette sidste felt fremskyndes og forstærkes indsatsen mod, at giftstoffer og langsomt nedbrydelige kemiske forbindelser med skadevirkninger spredes i naturen samt for, at livet i have, vandløb og søer ikke forurenes. Også på det tilbageværende kompetenceområde gennemføres besparelser.

Miljøministeriets og miljøstyrelsens bureaukrati har fået et helt uacceptabelt omfang og må nødvendigvis reduceres kraftigt. Dette gælder specielt den i mange tilfælde alt for omfangsrige planlægningsdille. Det gælder om at bekæmpe de alvorlige almenheden truende forureningskatastrofer – ikke om ud fra kampmannsocialistiske vrangforestillinger at bekæmpe det erhvervsliv, som slet ikke er skurken i den danske tragedie – tværtimod.

Overarbejdsbetaling, merarbejdsbetaling og særlige ydelser afvikles i 1981. Den planlagte personalekonference afholdes ikke for skatteydernes regning.

Til nr. 2232

a) Statens godt 152.000 hektar skov, landbrug og hedearealer udlejes til jagtformål, idet der tilstræbes en samlet leje på 30.000.000 kr.

b) Kommunale refusioner (120.000 kr.) udgår, idet det er tåbeligt at ofre dyr administration på sådanne refusioner mellem offentlige kasser.

Til nr. 2233